Arkası da tam sayfa

Yalnızca bir düğündü!

✓ Erbakanlar'ın düğününün her ayrıntısında olumsuzluk aranması, dışladıkları insanlarla aynı mekanı paylaşmanın getirdiği bir rahatsızlıktan başka bir şey değil.

✓ Düğünde dekolteli bayanların olmasını bile garipseyen bir bakış açısını anlamak mümkün değil. Olmasaydı "almadılar" diyecek olanlar da onlar değil miydi?

✓ Böyle bir düğünden rahatsız olacaklar elbette var. Ama bunun için bireysel tasarruf ve ekonomik tercihler sınanmamalı. Değişik hesaplara inançlar meze yapılmamalı.

Rasih Yılmaz
r.yilmaz@zaman.com.tr

ÖSS imtihanı sonrası türbanından dolayı sınav salonlarına alınmayan kızların gözyaşları gazetelerin manşetlerini süslerken, sürmanşetleri 'türbanlı' bir düğünün ihtişam haberleri kaplıyordu! Kavramlar kargaşasının hüküm sürdüğü bir coğrafyada yaşıyoruz... Bize ait olduğunu düşündüğümüz bütün gerçeklikler tamamen bulanık bir gelecek gibi. Perukların altına gizlenmek zorunda bırakılan inançların karşısında muzaffer bir kumandan edasıyla dolaşanlar galibiyetlerini, çelişkilerine meze yaptıklarının farkında değiller.

Gazeteler, günlerdir Prof. Dr. Necmettin Erbakan'ın kızı Elif'in Çırağan Sarayı'ndaki düğünü ile kamuoyuna fikirsel ve sosyal çelişkiler noktasında verdiği haberlerle dikkat çekiyor. Oy verdiği düşünülenler ve oyu alan arasındaki farklılıklar ile çift taraflı bir yıpratma girişiminden başka bir şey değil aslında yapılmak istenen. Takılardan, giyim kuşamlardaki ihtişamdan, düğünün muhteşemliğinden dem vuruluyor ısrarla... Yapılan masraflara ait rakamlar göz önüne çıkartılarak varoşların desteğiyle başbakan olduğu düşünülen RP eski lideri hedef gösteriliyor bununla da kalınmayarak işin inanç yönü de masaya yatırılıyordu. Ardından YÖK'ün İlahiyat Dekanı Prof. Zekeriya Beyaz'ın da görüşleriyle 'kumpas' tamamlanıyordu. Milliyet'ten Taha Akyol bakın bu olaya nasıl değiniyor: "Beyaz, düğün konusunda 'ilerici' değil, 'gelenekçi' bir insan! Diyor ki: –Düğün yüz karası. Müslüman Türk kültüründe kızını koluna takma gibi bir gelenek yoktur! Beyaz'ın akademik yönünü önemsemem. Akademik literatürde referans kabul edilen tek çalışması yoktur. Ondan alıntı yapmamın sebebi, söylediklerinin bizdeki otoriter kültürün bir 'numune'si olmasıdır! Niye "birey"ler mutlu olduğu gibi giyinsin, yaşasın, düğün yapsın diyemiyoruz? Niye bir baba kızını koluna takıp nikah masasına götürmesin?!"

Akyol'a katılmamak elde değil... Neyin İslami olup olmayacağına karar verebilecek tek insanın Zekeriya Beyaz olabileceğinden şüpheliyiz. Ayrıca Türkiye 'şeriat' ile yönetilen bir ülke değil ki. Aynı şekilde bu tip düğünler Arap yarımadasında da sıkça yapılmıyor mu? Burada önemli olan, insanların bireysel tercihleridir diye düşünüyoruz. İki ailenin de Çırağan'da yapmayı arzuladıkları düğün tamamen ekonomik bir tercihtir. Bununla birlikte düğünü erkek tarafının yaptığı da es geçiliyor. Otoriter bir yaklaşım şeklinde gelişen sorgulamalar aslında hep baskıcı düşüncelerin sonucu ortaya atılan eleştiriler. Kafalarında bireyselliğe ve sosyolojik gelişmelere yer olmayanlar ya 'gelenek'in arkasına gizleniyor ya da kabullenilmeyen 'değişim'in. Kimse kimseye hesap vermek zorunda olmadığı gibi, bu Erbakan ailesinin ilk lüksü de değil. Eğer gerçekleştirilen düğün içeriği ve harcamalarıyla birilerini rahatsız ediyorsa bunu Maliye sorgular ve Erbakan'a gönül verenler siyasi tercihlerini yeniden gözden geçirirler. Anlaşılan, kendilerini memleketin kaymak tabakası rolüne layık görenler, kendilerine benzemeyenlerle aynı mekanı paylaşmak istemiyorlar. Böyle bir düğünden rahatsız olabilecekler elbette vardır. Ama bunun muhasebesini yapmak kartel medyasına düşmez gibi geliyor!

Akla o ünlü film geliyor: Gelinin Babası!

Gelin babasının koluna girer ve ağır adımlarla yürürler. Baba, kızını damada teslim eder. Hollywood filmlerinden tanıdığımız bu sahne, ABD'nin Bilgi'sinde yaşandı. Ve görüntü sadece Milliyet'te yer aldı. ■ Fotoğraf: Emine Türker

ÖZEL Fotoğraf

Çekemeyenler, kahat koptu!

Erbakanlar'ın düğününü günlerdir eleştiren bir kısım medya, Zekeriya Beyaz'ın da "geleneklere uygun değil" tezi (!) ile başka bir yaşam anlayışına karşı gösterdiği hazımsızlığı ortaya koymuş oldu... Medyanın 'çağdaş ilahiyatçı' diye lanse ettiği Beyaz'ın tutucu fikirleri de yine aynı medya tarafından alkışlandı.

Tefekkür

Cevap

Hilmi Yavuz Bey 25.5.2001 tarihli İslamcı aydınların soykütüğü isimli makalesinde "Siyasal İslam, İslamcılık, modernleşme" konularını işlemişti. Onu okuyunca bu makaleyi yazdım.

1773'te mekteple medresenin ayrılması; mektepllilerin subay olması; subayların **İttihad ve Terakki Cemiyeti**'ni kurması; bu cemiyetin ittihadı da, terakkiyi de temin edememesi; devleti yıkıntıya sürüklemeleri; medreseleri de, İslam alimlerini de zor duruma sokmuştu. Ahmed Cevdet Paşa, Said Hilmi Paşa ve Ahmed Hilmi, bunlar istisnai şahsiyetlerdir. Hadiselerin hızlı akışı içinde başarılı olamadılar.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti kurulduğunda, **İslam alimleri** yine vazife başındaydı.

Tefsirde Elmalılı Hamdi Yazır, Osmanlı tarihinde böyle bir müfessir yok.

Hadiste Ahmed Naim.

Edebiyatta Mehmed Akif! Akif, sanatını milletin ve devletin hizmetine sokmuştur; Safahat'ı anlıyan, hem Osmanlı'yı, hem de İslamiyet'i anlar.

İlmi kelamda Said Nursi. Bu alim 1200 senelik ilm-i kelam mesleğinin başındaki taçtır.

Tasavvufta Süleyman Hilmi Tunahan, Abdülhakim Arvasi ve daha başkaları.

Bunların hiçbiri siyasetle meşgul olmamıştır, cemiyet kurmamıştır; fakat kaçındıkları şeyle itham edilmişlerdir.

Elmalılı'nın, Akif'in taraftarları (talebeleri) yok, diğerlerinin talebeleri de parti kurmadı, yönetime el atmadı, siyasetten de kaçındı.

Particiliğin esası muhalefettir. Müslüman'ın, Müslüman'a muhalefet etmesi caiz değildir. Bu sebeple herhangi bir cemaat (bütünüyle) bir parti içinde yer almadı, parti de kurmadı. Fakat kalabalık bir cemaatten bir azınlık siyasi faaliyet gösterirse bu da herkesi bağlamaz.

Mesela Risale-i Nur Külliyatı iman esaslarını anlatır, her partili imanını kuvvetlendirmek ister; eğer bazı kimseler "Nurcu" ismi altında bir partiye yamanmışsa, bu hal Risale-i Nur'lara taban tabana zıttır.

Tarikatlarda mürit tevbe eder, salavat getirir, Allah der. Bunu her mü'min yapmak ister. Eğer bir tarikat bir partinin içinde yer almışsa veya parti kurmuşsa bunda da terslik vardır. Çünkü o partiye muhalefet edenler, o tarikata da muhalefet eder. Hele hele partililerin hatası tarikata yüklenirse vebal büyüktür.

Cumhuriyet tarihinde partiler vasıtasıyla Meclis'e giren İslam alimlerinin hepsi Meclis'te de bir şey yapamadı, itibarını da bitirdi.

Hiçbir İslam alimi bir partiye girmemeli, parti kurmamalı... Bu prensip İslam tarihi boyunca uygulandığı halde bazı kimseler "siyasi İslam"dan söz ederek ya Müslümanları ateş hattına çekiyor veya birilerine hedef gösteriyor.

Mezhepler de üçe ayrılır: Siyasi, itikadi, ameli... Siyasi mezhep mensupları iki milyar Müslüman içinde yüzde onbeş dur. İslam tarihinde siyasi faaliyetlerin yüzde doksanının sonu kanlı kapanmıştır. Bugün dinî bilgiyle beraber mezhep bilgisi de erimiştir.

Hekimoğlu İsmail
h.ismail@zaman.com.tr

Şeriat kanunlar demektir. İtikat ve amelin dışında sadece muamelat ve ukubatta kanunlar vardır. Hemen şunu söyliyelim ki, haram olmayan her şey İslam'ın malıdır.

Ayet ve hadisler devletin şeklini, biçimini değil, mahiyetini anlatır. Siyasi bilim de aynı şeyleri söyler. Hata, devlet adamlarında gözükür. Bu sebeple Kur'an, fertlerin mükemmel olmasını ister. Mükemmel insanlar devlet yönetiminde bulunursa, her şey iyiye gider. Ekonomide ve politikada hatalar varsa Müslümanlar İslam ahlâkıyla onu tamir eder.

Yabancı kelimelerle İslamiyet anlatılamaz. Mistisizmle tasavvufun, entelektüelle münevverin, etikle ahlâkın, modernizmle medeniyetin alakası yoktur.

Nurettin Topçu Batı kültürüyle İslam'ı anlatırken, Ali Bulaç İslam kültürüyle Batı'yı anlatmaktadır. Çünkü Batı'yla İslam, ilimde ve teknikte bütünlük arz eder. Avrupa'nın üniversitesine, fabrikasına, atölyesine talibiz. Kahvelerle, meyhanelerle, barlarla modern olunmaz.

İslamiyet'i öğrenip, yaşamak istediğimden dolayı cumhuriyet tarihi boyunca çok sıkıntı çektim. Fakat cumhuriyet tarihi boyunca yetişen İslam alimleri geçmiştekilerini aratmayacak kadar başarılıdır. Hayrettin Karaman, İslam alimlerinin en büyüklerinden biridir. Türkiye'de müfessir, muhaddis, siyer, fıkıh, ilm-i kelam alimleri vardır. Bunlar dünya çapındadır. İbrahim Canan'ın hadis külliyatı, M. Fethullah Gülen'in Sonsuz Nur'u bunlara birkaç misaldir.

Ci-Pi-AR-ES

GPRS

Bu teknolojinin altyapısını kurarak bütün Türkiye'de çalışır duruma getirmek en az 1 yıl alıyor ve yaklaşık 100 milyon dolara mal oluyor. Hayır biz kurduk, ordan biliyoruz.

TEL SİM

GPRS (General Packet Radio Service): Bugün, sabit telefon bağlantısı olmayan her yerden "cep telefonu + bilgisayar" ile internete çok hızlı ve çok ucuz bağlantı olanağı. Yarın, şu an inanılması zor olan pek çok şeyin, cep telefonuyla gerçekleştirilmesini sağlayacak olağanüstü teknoloji. Bugün, ister teknenizi bir koyda demirlemiş olun, ister bir dağın eteğinde kamp kurun, GPRS sayesinde, cep telefonunuzu kullanabildiğiniz her yerden internete bağlanabilir, internetin sunduğu tüm olanaklardan yararlanabilirsiniz. GPRS'le, ayda 5 milyon TL gibi küçük bir abonelik ücreti dışında başka hiçbir ücret ödemeden internete dilediğiniz kadar bağlı kalabilir, veri alışverişi için bile ücret ödemezsiniz.* GPRS, bugün, saniyede 25 Kbit hıza sahip bir teknoloji. Çok yakında GPRS teknolojisinin iletişim hızı saniyede 56 Kbit'e çıkacak. Bugün herhangi bir internet servis sağlayıcısının bireysel abonelerine sağladığı hızla karşılaştırıldığında, bu hızı çok verimli bir hız olarak nitelendirmek gerekiyor. GPRS'ten yararlanmanız için GPRS uyumlu bir cep telefonu olan Motorola P7389i sahibi olmanız yeterli. Buraya kadar, GPRS'in bugününden söz ettik. GPRS, yalnızca internet bağlantısıyla sınırlı bir teknoloji değil. GPRS'in ufukları o kadar geniş ki; yakın bir gelecekte, yıllar değil, aylar içerisinde GPRS'le, şimdi inanılması zor olan pek çok şeyi cep telefonunuzdan gerçekleştirmeniz mümkün olacak. O gün geldiğinde, cep telefonunuzdan bir futbol maçındaki golleri seyretmekten yurtdışındayken bulunduğunuz yeri cep telefonunuzun ekranında görmeye, cep telefonunuzu kredi kartınız gibi kullanmaktan gördüklerinizi minik bir kamera aracılığıyla cep telefonunuzdan bir başkasına aktarmaya ya da sinemada oturacağınız yeri cep telefonunuzun ekranında görerek seçmeye kadar pek çok olanak elinizin altında olacak. Telsim, bu olağanüstü teknolojinin altyapısını Türkiye'ye kazandırdı. GPRS Türkiye'de var. Ve çalışıyor. Telsim sayesinde. GPRS'ten yararlanmak istiyorsanız, lütfen (0212) 448 52 12 ya da (0212) 448 52 13'ü arayın.

** Ücretsiz "sınırsız veri alışverişi" 31 Aralık 2001 tarihine kadar geçerlidir. Bu tarihten itibaren ise, her ay 20 Mbit'e kadar veri alışverişi ücretsiz olacaktır.*

ATCW

İZÜ – İSMAİL KARA TÜRKİYE'DE DİNİ HAYAT ARŞİVİ